

meldelse i „Dansk Arbejdsmandsforbund“. Under Forhandlingerne om kollektiv Overenskomst forsøgte det atter at faa Jacob Eliot Kristensen til at gaa over i „Dansk Arbejdsmandsforbund“, i hvilken Anledning Formanden for Bestyrelsen for Arbejdsmandenes Fagforening i Ikast, Martin Andersen, henvendte sig til Jacob Eliot Kristensen. Efter at have modtaget benægtende Svar vendte han tilbage til Forhandlingssmødet, ved hvilket nu var til Stede Fabrikant H. H. Christiansen og Repræsentant Søren Marinus Sørensen, ligesom Fabrikant Christiansens Søn, Direktør Knud Richard Christiansen, overværede Mødet, og refererede Christiansens Svar. Da der imidlertid var opnaaet Enighed om Timelønnens Størrelse, erklærede Repræsentant Sørensen, at Overenskomsten ikke skulde strande paa Fabrikkens Forlangende om, at Jacob Eliot Kristensen vedblivende maatte arbejde paa Fabrikken, uagtet han ikke vilde indgaa paa at blive Medlem af „Dansk Arbejdsmandsforbund“, det tog han paa sit Ansvar. Der blev derefter afsluttet en kollektiv Overenskomst den 24. Januar 1930, hvoraf Genpart er fremlagt under Sagen. Overenskomsten indeholder i § 7 følgende Bestemmelse: „Uenighed om Forstaaelse af Overenskomsten afgøres efter de sædvanlige Regler for Behandlingen af faglig Strid, til Arbejdere paa Fabrikken antages kun Medlemmer af „Dansk Arbejdsmandsforbund“. Nogle Dage efter at Overenskomsten var sluttet, modtog Martin Andersen fra Hovedorganisationen nogle maskinskrevne Eksemplarer af Overenskomsten, hvilke Eksemplarer han uddelte til Fabrikkens Arbejdere. Overenskomsten skulde træde i Kraft 1. Februar 1930. Da Fabrikkens Arbejdere havde bragt i Erfaring, at Jacob Eliot Kristensen fremdeles ikke var blevet Medlem af „Dansk Arbejdsmandsforbund“, hvilket de havde ventet efter deres Udtalelser til Tillidsmændene inden Overenskomstens Afslutning, paabegyndte de Forhandling med Direktør Christiansen, af hvem de fik at vide, at der ved Overenskomstens Afslutning var taget Forbehold om, at Jacob Eliot Kristensen vedblivende maatte arbejde paa Fabrikken uden at være Medlem af „Dansk Arbejdsmandsforbund“. Efter at Arbejderne havde hævdet, at de maatte forstaa Overenskomsten saaledes, at alle Arbejdere skulde være Medlemmer af „Dansk Arbejdsmandsforbund“, og at de kun havde Overenskomsten at rette sig efter, lovede Direktør Christiansen at tale nærmere med sin Fader om Sagen. Efter at være vendt hjem fra Besøg hos sin Fader gav Direktør Christiansen dog ikke Arbejderne nogen Besked, og da Bestyrelsesmedlemmerne i Arbejdsmandenes Fagforening i Ikast, Svendsen, Christensen og Niels Pedersen, Mandag den 3. eller Tirsdag den 4. Februar d. A. traf sammen med Formand Martin Andersen, fortalte de ham, at de havde underrettet Direktør Christiansen om, at de forlangte, at Jacob Eliot Kristensen gik ind i „Dansk Arbejdsmandsforbund“, idet de andre Arbejdere ellers vilde gaa. De to Arbejdere bad Martin Andersen om at gentage denne Udtalelse overfor Direktøren, hvilken Anmodning Andersen lovede at efterkomme. Han omtalte ikke, at han selv havde været med til at holde Christensen udenfor den kollektive Overenskomst. Den 4. eller 5. Februar henvendte Formand Andersen sig derefter til Direktør Christiansen og spurgte, hvorledes det gik, for Eliot skulde ud, det var de alle enige om. Efter at Direktør Christiansen havde bemærket, at Martin Andersen selv var gaaet ind paa, at Eliot skulde blive, og han troede, at Arbejderne vilde rette sig efter Formanden, fortalte han Andersen, at Eliot Christensen under en Samtale med Direktøren havde sagt, at han ikke vilde lave Spektakler, idet han saa hellere maatte gaa. Derefter blev Direktør Christiansen enig med Formand Andersen om, at Eliot Christensen skulde rejse. Efter denne Samtale henvendte Direktøren sig til Eliot Christensen og aftalte med denne, at han skulde blive hjemme, naar Ugens Arbejde sluttede, nemlig Torsdag den 6. Februar, og at han i hvert Fald skulde blive hjemme, til Forretningsføreren for „Kristeligt Dansk Arbejdsmandsforbund“, hvis Tilstedeværelse Christensen ventede, havde indfundet sig. Nævnte Forretningsfører kom til Stede paa Fabrikken i Løbet af nogle Dage, formentlig den 8. Februar, og efter at Direktør Christiansen havde refereret Sagen for Forretningsføreren, der var ledsaget af Eliot Christensen, gik Forretningsføreren ned til Fabrikkens Arbejdere, hvorefter Direktør Christiansen ikke har haft nogen Forbindelse med Forretningsføreren eller Eliot Christensen.

Medens der maa gives Anklagemyndigheden Medhold i, at Formanden for Bestyrelsen for Arbejdsmandenes Fagforening i Ikast Martin Andersen ved sin Optreden overfor Direktør Christiansen har gjort sig skyldig i et efter Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 til Straf og Erstatning forpligtende Forhold overfor Arbejdsmand Jacob Eliot Kristensen, skønnes det betænkeligt at anse de øvrige Tiltalte skyldige i samme Forhold, idet det maa antages, at de, da de fremsatte Kravet om, at Jacob Eliot Kristensen skulde indmelde sig i „Dansk Arbejdsmandsforbund“, da de øvrige Arbejdere ellers vilde for-